

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

14. Petendam esse à Deo gratiam, vt eius iudicia intelligamus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45653

tiam nostram superant, aut quæ experimur, longè maiora à nobis reperiri, quàm putaueramus, cur illam infinitam Iudiciorum Dei abyssum inuenientes non adstupefcamus? aut cur intellectum nostrum in obsequium fidei non subijciamus? Credimus Deum, quem non videmus, credimus mysterium SS. Trinitatis, quod ratione humana non comprehendimus; cur non credamus, iustum esse, etiam si, cur aliquid faciat iustissimus Deus, ignoremus? Ignorari multa vult, vt, etiam in administratione Mundi, atque insperatis casibus, intellectu nostro diuinæ sapientiæ subiugato, credamus, à summa illa mente omnia & suauiter disponi, & sapienter gubernari. Facile autem erit nobis nostram cogitationem infinitæ illi sapientiæ submittere, si cogitemus, omnem omnium hominum atque Angelorum scientiam & intelligentiam, quasi nihil, aut velut tenuem vmbra ad solem esse, si cum illa luce inaccessiblei comparetur. Et par est vtique, vt existimemus, Conditorum nostrum, multitudine, sublimitate, firmitate, claritate, perfectioneque cognitionis nobis esse superiorem.

Huic tamen humilitati nihil officit, dicere: *Illumina oculos meos*; itémque: *Emitte lucem tuam, & veritatem tuam*, non vt curiose sciamus, aut de nostra sapientia gloriemur; quæ coram Deo est, velut arenula ad immensum montem, aut gutta ad Oceanum; sed vt Deum laudemus, in operibus suis, vt admiremur, vt timeamus, vt adoremus, eiusque Iudicia, hoc est, sapientiam, potentiam, iustitiam, sanctitatem & miserationes toti Mundo prædicemus. Etsi enim *caligo diuina*, vt S. Dionysius loquitur, *est inaccessibleis, in qua habitare dicitur Deus: inuisibilis propter eximiam charitatem, & inaccessibleis, propter immensam luminis copiam*; & Deum *nullus hominum vidit, sed nec videre potest*; attamen id tantùm fit, si quis eum videre scrutarique velit suæ naturæ viribus, & acie, immò hebetudine humana ac naturali, quemadmodum quondam Anomæi præsumebant. Quod si verò quis Dei manum aduocet, flagitetq; diuinitus illuminari; tum sanè potest naturam quisque suam ingenijque naturalis vires, cælesti gratia, eleuatus transcendere. Grauis est aqua, grauior terra, vtrumque elementum, naturâ suâ, deorsum tendit; sed si calor à sole eis immittatur, aqua euaporata, & terra exhalata in sublimè ascendit, ipsâ naturâ suâ superior facta. Sic hominem eleuat gratia. Accipit enim non solum, per lumen gloriæ, in cælo, sed etiam, per fidei radios, in terris, vim quandam

D

vifi-

XIV.

Psal. 12.

Psal. 42.

S. Dionys.
epist. 5. ad
Dorotheū.

1. Tim. 6. 16.

visuam & oculum supernaturalem, quo supernaturalia mysteria videre, ac, velut aquila, ipsam possit solis flagrantiam sustinere.

Pfal. 12. Talem vim perebat Propheta, cum diceret: *Illumina oculos meos:*

Pfal. 42. *Emitte lucem tuam & veritatem tuam: Bonus est tu: & in bonitate*

Pfal. 118. *tua, doce me iustificationes tuas:* cum quo utique fas est, etiam alij

idem lumen petere, eoq; impetrato, tanquam perspicilijs quibusdam cælestibus, cælestis sapientiæ consilia tutò indagare: neque enim tunc altiora se quærit; quæreret, si sine altiore lumine tentaret. Sic Icarus cecidit, Dædalus volauit; hic quia intra suos se limites tenuit; ille, quia altiùs iuit, quàm cera posset ferre,

C A P V T V.

Scientia, & Iustitia fundamenta, quibus omnium diuinorum Iudiciorum æquitas explicatur.

I.
Cedren. ad
an. Heraclij
13.

N Cedreno legimus, vanum illum & impium Choroem Persarum Regem, vt sua se se, velut ventosus Æolus, in aula iactaret, statuisse sibi, in palatio, eiusmodi simulachrum. Machina erat, in qua cæli effigies exprimebatur. Hinc Sol ab ortu purpureum Mundo diem inferebat: ex aduersum ei loco Luna horizonte iam semitecta occidebat. Inferiore parte fabricæ, ad dexteram quidem, clarissimis cælum stellis lucebat; ad sinistram autem, sublato siderum aspectu, imbres fluere, præmicare fulgura, & quodammodo tonitrua mugire videbantur. Neque astrorum tantum fulgor, in cælestibus illis sphaeris, sed etiam omnium orbium cõuersiones, cum sceptrigeris Angelis astantibus, admirabili spectaculo, se se oculis intuentium offerebant. In medio ipse rex Choroës, quasi quidam humanus Deus eminens, spectabat omnia, & ne quid spectanti deesset, se quoque ipsum magnificè circumspiciebat. Talia sibi Persica vanitas finxit, in palatio; arroganter imitata id, quod verè gloriosèque Deus fecit, in Mundo. Lignum illud erat opus, sicut & Archimedis sphaera vitreum, vtrumque mimicum, sed significatione non ineruditum.

II.

Etenim hoc planè pacto, Vniuersi author, non inani iactantiâ, sed, ad æuiternam opificis gloriam, Mundum hunc fabricauit. Sunt in eo sidera, fulget Sol, nitet Luna, micant stellæ, ornantur immen-